

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

“*Ἴνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν*”

Ὀκτώβριος 2014
ἔτος 41ο
ἀρ. φύλ. 673

Γραφεία:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἡ Ἑλληνική γλῶσσα ἄλλοτε καὶ σήμερα

Κυριακή 19 Ὀκτωβρίου καὶ ὥρα 11:00 π.μ.
Αἴθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια

Θὰ προηγηθῆ ἐκκλησιασμός στὸν Ἁγ. Κων-
σταντῖνο Ὁμονοίας καὶ θὰ ἀκολουθήσῃ πρόγευμα
ἀγάπης στὴν αἴθουσα «Ἐπάλξεις». Στὴν συνέχεια
θὰ γίνουν εἰσηγήσεις ἀπὸ εἰδικούς γιὰ τὴν ἐνότητα
καὶ τὴν διαχρονικότητα τῆς ἑλληνικῆς γλῶσσας.

Θὰ ἐπακολουθήσῃ συζήτηση.

Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνω-
νος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὁμονοίας γίνονται:

Κάθε **Σάββατο 6:00μμ-9:00 μ.μ.** μαθήματα παρα-
δοσιακῶν χορῶν, συζήτηση γιὰ νέους καὶ χορωδία.

Κάθε **Κυριακὴ** στίς **4:30 μ.μ.** πρόγραμμα γιὰ
ἄτομα μὲ εἰδικές ἀνάγκες καὶ στίς **6:30 μ.μ.** ἐνδια-
φέροντες ὁμιλίες γιὰ τρέχοντα πνευματικὰ καὶ κοι-
νωνικὰ θέματα.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν μαθήματα
ἀρχαίων ἑλληνικῶν, Ξένων γλωσσῶν, μουσικῆς καὶ
ἡλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν. Ἐπίσης, διοργανώνον-
ται πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις
καθὼς καὶ μορφωτικὲς ἐκδρομές.

Πληροφορίες: Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις»
τηλ: 210 52 30948, 6987 353063.

Οἱ Ἐπάλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν
Ἐπάλξεων Αἰγάλεω γίνονται στὴν αἴθουσά των,
Ἀναγεννήσεως 19 (πλησίον Ἁγ. Σπυριδῶνος), μὲ
κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Ἱερά Παράκληση κάθε **Τρίτη**
βράδυ καὶ ὥρα **7.00 μ.μ.**

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες τοῦ Αἰγάλεω
καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρακολουθοῦν τίς
δραστηριότητες αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.

Πληροφορίες:

Μαγδαληνὴ Κόκορη, Ἱατρός-Θεολόγος,
στὸ τηλέφωνο: 210-59 82.573.

Ἔσεῖς πῶς δὲν χωρίσατε ἀκόμα; (μέρος β')

Κων/νου Γανωτῆ, φιλολόγου-συγγραφέως

Μποροῦμε νὰ ποῦμε λοιπὸν ὅτι ἡ σύγχρονη
οἰκογένεια μᾶς ἀποκαλύπτει τὰ μεταφυσικὰ
αἷτια τῆς ἀποτυχίας τῆς καὶ ἀντίστοιχα βέ-
βαια τὰ μεταφυσικὰ αἷτια τῆς ἐπιτυχίας τῆς. Ὅταν
λείπει καὶ δὲν καλλιεργεῖται ἡ ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ τῆς
οἰκογένειας, ἡ οἰκογένεια δὲν σώζεται οὔτε μὲ καλὲς
προθέσεις καὶ ἄλλες προϋποθέσεις. Τοῦ λόγου τὸ
ἀληθές πιστοποιεῖται μ' ἕνα ἀπλό κοίταγμα γύρω μας.

Ἡ χριστιανικὴ οἰκογένεια μέσα στὴ χλεύη τοῦ κό-
σμου ἐπιβιώνει καὶ ταΐζει οἰκογενειακὴ εὐτυχία τὰ
μέλη τῆς καὶ σκανδαλίζει μὲ τὸν τρόπο τῆς ἐπιτυχίας
τῆς, ποῦ εἶναι τρόπος καθαρὰ ἀξιολογικός. Προβλή-
ματα ἔχει πολλά, ὑποκειμενικὰ καὶ ἀντικειμενικὰ,
ἀλλὰ τὰ ξεπερνᾷ χωρὶς τίς συμβατικὲς διαδικασίες,
ποῦ ἀναγνωρίζει ἡ κοινωνία. Πειστικὸ παράδειγμα
εἶναι ἡ ἐπιβίωση τῶν πολυτέκνων οἰκογενειῶν μὲ τὰ
ἀντιστρόφως ἀνάλογα εἰσοδήματα. Ἡ χριστιανικὴ
οἰκογένεια ἀναπαύει τὸ ζευγάρι καὶ ὁ ἕνας ἀναγνω-
ρίζει στὸ πρόσωπο τοῦ ἄλλου τὸν ἴδιο τὸν Θεὸ καὶ μὴ
ἀτμόσφαιρα ἀνεσης, ἐμπιστοσύνης καὶ ἀσφάλειας
τὴν ἀγκαλιάζει.

συνέχεια στή σελ. 2

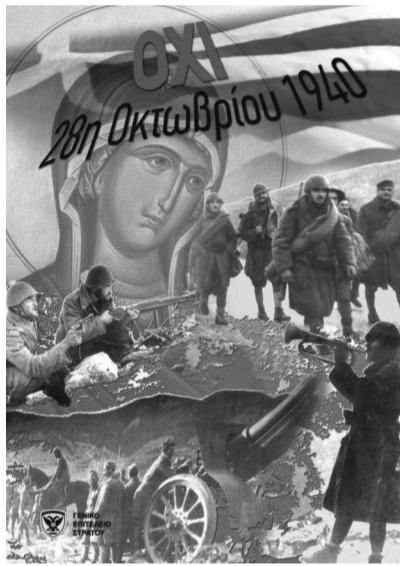
Τὸ θέλειν ἐστὶ δύνασθαι

Εὐνοϊκὰ σχόλια, ἀγαπητοί μας ἀναγνώστες, καὶ
πολλὰ καλὰ λόγια δεχθήκαμε γιὰ τὸ κύριο
ἄρθρο τοῦ προηγουμένου φύλλου τῶν Ἐπάλξε-

ων, ποῦ εἶχε τίτλο «Ἡ Καινὴ Πολι-
τεία». Ἀσφαλῶς ὅλα αὐτὰ τὰ καλὰ
λόγια εἶναι δικαιολογημένα, διότι
ποιὸς καλοπροαίρετος ἄνθρωπος δὲν
θέλει νὰ ζῆ σὲ μιὰ δίκαιη, εἰρηνικὴ
καὶ κοινωνικὴ πολιτεία. Ἀλήθεια, τί
ευλογημένη ἦταν ἡ ζωὴ τῶν πρώτων
Χριστιανῶν καὶ μάλιστα σὲ περίοδο
διωγμῶν! Ἐπίσης, τί δημιουργικὴ
ἦταν ἡ ἀλληλοβοηθητικὴ ὀργάνωση
τῶν ὀρθοδόξων στὸ Βυζάντιο καὶ μάλ-
ιστα πολλές φορές κάτω ἀπὸ αὐταρ-
χικούς καὶ αἰρετικούς αὐτοκράτορες!
Πρὸ παντός, ὅμως, τί σωτήριες ἦσαν
οἱ ἑλληνικὲς κοινότητες κατὰ τὴν
Τουρκοκρατία! Τότε, παρ' ὅλον ὅτι
«ὅλα τὰ ἔσκιαζε ἡ φοβέρα καὶ τὰ πλά-
κωνε ἡ σκλαβιά», οἱ Ἕλληνες ἐπέζη-
σαν καὶ εὐδοκίμησαν.

Ὅσα, ὅμως, ἦσαν τὰ εὐνοϊκὰ σχόλια, ἄλλες τόσες
καὶ περισσότερες ἦσαν οἱ ἀπογοητευτικὲς ἐκφράσεις,

οἱ μεμφίμοιρες παρατηρήσεις καὶ οἱ μοιρολατρικὲς
προρρήσεις τῶν περισσοτέρων ἀναγνωστῶν μας, ποῦ
ἐκφράζονταν μὲ τίς συνήθειες φράσεις: «καλὰ καὶ
χρυσὰ εἶναι αὐτὰ ποῦ γράφετε, ἀλλὰ
αὐτὰ δὲν γίνονται σήμερα. Σήμερα κυ-
βερνᾷ τὸ χρῆμα. Τὰ πάντα κατευθύ-
νονται ἀπὸ μυστικὲς δυνάμεις καὶ
ἐκμεταλλευτικὰ κυκλώματα. Ὅλα
ἐλέγχονται καὶ δὲν μποροῦμε νὰ κά-
νουμε τίποτα.»

Ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς ζοῦμε σ' αὐτὴν
τὴν δεινὴ καὶ καταθλιπτικὴ πραγμα-
τικότητα, δὲν ἀρνούμεθα ὅτι οἱ πα-
ραπάνω φράσεις ἔχουν ἀλήθειες.
Παραδεχόμαστε λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ὅτι
πράγματι ὄχι μόνον δὲν μποροῦμε νὰ
ἀλλάξουμε τὸν κόσμο, ἀλλ' οὔτε κἂν
τὰ πράγματα καὶ τὴν κατάσταση
στὴν πατρίδα μας ἢ στὸν δῆμο μας ἢ
στὴν γειτονιά μας. Ἀκόμη καὶ στὴν
ἴδια τὴν οἰκογένεια μας δὲν μπο-
ροῦμε νὰ κάνουμε μεγάλὰ πράγματα,
ἐξαιτίας καὶ
τῆς δικῆς μας ἀνετοιμότητος, τῆς ἀντιδράσεως τῶν

συνέχεια στή σελ. 2

Ἱεραποστολικὰ Νέα

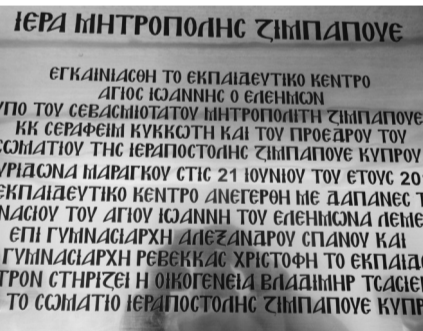
Παιδιά τῆς Κύπρου στηρίζουν ἀπορα καὶ ορφανὰ παιδιά τῆς Αἰθιοπίας

Με τίς ευλογίες τοῦ Αλεξανδρινοῦ Προκαθημένου
κ. Θεοδώρου Β' ἐγίνε ο ἀγιασμός τοῦ
Εκπαιδευτικοῦ μας Κέντρου «ΓΥ-
ΜΝΑΣΙΟ ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΕΛΕ-
ΗΜΩΝ ΛΕΜΕΣΟΥ» στὸ Χαράρε ἀπὸ
τον Σεβ. Μητροπολίτη Ζιμπάμπουε
κ. Σεραφεῖμ Κυκκώτη καὶ τον Πρό-
εδρο τοῦ Συλλόγου «Φίλοι τῆς Ἱερα-
ποστολῆς Ζιμπάμπουε Κύπρου».

Αξίζει νὰ σημειωθῆ ὅτι αρκετοὶ
ευσεβεῖς χριστιανοὶ ἀπὸ τὸ Γυμνά-
σιο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Ελεήμο-
νος Λεμεσοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Κύ-
πρου, παρ' ὅλη τὴν οικονομικὴ κρίση, συνεχίζουν με-

τις στερήσεις τους νὰ βοηθοῦν ἀρ-
κετὰ ἀπορα καὶ ορφανὰ παιδιά τῆς
Αἰθιοπίας νὰ φοιτοῦν σὲ σχολεῖο με-
το θεσμό των υποτροφιῶν. Ἰδιαιτε-
ρη εἶναι ἡ προσφορὰ στο τομεᾶ των
υποτροφιῶν γιὰ ἀπορα καὶ ορφανὰ
παιδιά τοῦ Παγκυπρίου Συνδέσμου
Καταπολεμησεως τῆς Μάστιγας
τῆς Πείνας, τοῦ οποίου Πρόεδρος
εἶναι ὁ γνωστός Ἱεραπόστολος Μη-
τροπολίτης Κιτίου κ. Χρυσόστομος.

Πηγή: <http://www.amen.gr/>

Νέα ἀπὸ τίς Μητροπόλεις

Ετήσια ἐκδήλωση τῆς Ομάδας Συμπαραστάσεως Κρατουμένων καὶ Αποφυλαμισμένων

Ἡ Εἰδικὴ Ενοριακὴ Επιτροπὴ Χριστιανικῆς Ἀλλη-
λεγγύης τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ἀργυρουπόλεως πραγ-
ματοποιεῖ καὶ ἐφέτος πολιτιστικὴ Ἐκδήλωση τὴν Κυ-
ριακὴ 5 Ὀκτωβρίου στίς 7:00 μ.μ. στὸν χώρο τοῦ Πνευ-
ματικοῦ Κέντρου τῆς ἐνορίας, κάτωθι τοῦ Ι.Ν.

Σκοπὸς τῆς ἐκδήλωσης εἶναι ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυ-
ση τῆς Α' Ομάδας Συμπαραστάσεως κρατουμένων
καὶ ἀποφυλακισμένων τῆς Ι. Μητροπόλεως Νέας
Σμύρνης. Τὸ πρόγραμμα ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς χαιρετισμούς
τοῦ Μητροπολίτη Νέας Σμύρνης κ. Συμεῶν καὶ τοῦ
προέδρου τῆς Ομάδας π. Εμμανουὴλ Μήτρου, θὰ πε-
ριλαμβάνει μουσικοχορευτικὸ πρόγραμμα ἀπὸ τα χο-
ρευτικὰ τμήματα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὑπὸ τὴν καθο-
δήγησιν τῆς πρεσβυτέρης Αικατερίνης Νασοπούλου-
Μήτρου. Στὸ τέλος θὰ παρατεθῆ κοινοβιακὸ γεῦμα.

Εἴσοδος με προσκλήσεις.

Πληροφορίες καὶ δηλώσεις συμμετοχῆς: τηλ.
2109916885

Ἑλληνισμός - Ἑλληνογένεια - Ἑλληνοφωνία

Ο Ἑλληνισμός, ὡς θεῖο δῶρο καὶ πανανθρώπινος
θησαυρός, εἶναι ἀπὸ τὴν φύση τοῦ διαχρονικός
καὶ ὑπερόριος, δὲν ἀνάγεται δηλαδὴ σὲ μίαν μό-
νον ἱστορικὴ περίοδο, οὔτε περιορίζεται σὲ στενὰ φυ-
λετικὰ ἢ κρατικὰ ὄρια. Ὁ Ἑλληνισμός εἶναι ἡ διαρκὴς
κίνηση τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος πρὸς τὰ ἄνω,
εἶναι τὸ ἀεὶ ἄνω θρώσκειν καὶ πέραν τοῦ ἀπλοῦ ἐνστί-
κτου σκοπεῖν. Εἶναι ἡ ἀσίγαστη ζήτησις, εὕρεσις, βίω-
σις, διάδοσις, προάσπισις τοῦ ὄσιου, τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ
δικαίου καὶ τοῦ ὡραίου. Εἶναι ἀδιάλειπτος ἀγώνας,
τὸ ἀπρόσκοπτο εἶναι, τὸ ὀρθῶς Σκέπτεσθαι καὶ τὸ δι-
καίως Ἐνεργεῖν. Εἶναι ἡ ὀλόπλευρη καὶ ὀλότροπη ἀνέ-
λιξις καὶ πρόοδος τοῦ ἀνθρώπινου γίνεσθαι, ὥστε
νὰ ἐπιχειρεῖται ἡ διάδοσις τοῦ «κατ' εἰκόνα».

Ὁ Ἑλληνισμός δὲν εἶναι μόνον γέννημα τοῦ λαμ-
προῦ ἡλίου, τῆς ἀστραφτερῆς πέτρας καὶ τῆς ἀπέραν-

συνέχεια στή σελ. 2

Τὸ θέλειν ἐστὶ δύνασθαι

συνέχεια ἀπὸ τῆ σελ. 1

ἄλλων μελῶν καὶ πρὸ παντὸς τῆς ἐπιδράσεως τῶν διαφόρων παραγόντων πάνω στους νεοέλληνες.

Τὸ νὰ μὴν τοὺς χαρίσωμε ὅμως ἀμαχητὶ τὴν ψυχὴν μας καὶ τὸ νὰ συνεργαστοῦμε μὲ ἄλλους πιστοὺς ἀγωνιστὲς αὐτὸ μποροῦμε νὰ τὸ κάνωμε καὶ κανεὶς δὲν ἔχει τὴν δύναμη νὰ μᾶς ἐμποδίση, οὔτε ὁ διάβολος οὔτε ὅλα τὰ ἐκμεταλλευτικὰ κυκλώματά του. Φτάνει ὅμως καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι νὰ τὸ θελήσωμε. Νὰ θέλωμε δηλαδὴ καὶ νὰ προσπαθοῦμε νὰ βιώνωμε τὸ κατὰ δύναμιν τὴν ἐν Χριστῷ ἀληθινὴ ζωὴ καὶ δίκαιη πολιτεία καὶ τότε ὅλα εἶναι δυνατά. Ἐχοντες μάλιστα τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ πολλὰ μποροῦμε νὰ κατορθώσωμε, μᾶς τὸ διαβεβαιώνει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι με Χριστῷ» (Φιλιπ., 4, 13). Καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας τονίζει: «Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστί.» (Λουκ., 18, 27). Ἐάν, μάλιστα, ἐξετάσωμε τὴν ἱστορία χριστιανῶν προσώπων καὶ πραγματικῶν χριστιανικῶν λαῶν, θὰ διαπιστώσωμε ὅτι μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὴν σταθερὴ θέλησὴ των πολλὰ φαινομενικῶς ἀδύνατα ἔχουν κατὰ καιροὺς κατορθώσει. Ἄλλωστε, ὅτι καλὸ ἔχει γίνεσθαι ἐν τῇ χώρᾳ μας κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνες εἶναι ἔργο εὐσεβῶν ἀνθρώπων μεγάλων ἢ μικρῶν, ἐνάρετων καὶ ἀπλῶν πολιτῶν, πού ἔβαζαν τὸ ἀτομικὸ τους συμφέρον κάτω ἀπὸ τὴν μέσῃ ἐν γυνεὶ πρόοδον τοῦ συνόλου. Πῶς χρίστηκαν καὶ λειτουργοῦν οἱ ὀκτὼ χιλιάδες ναοὶ καὶ τόσα παρεκκλήσια, τὰ τόσα κοινωνικὰ καὶ μορφωτικὰ καὶ εκπαιδευτικὰ ἰδρύματα καὶ τὰ τόσα χριστιανικὰ σωματεία;

Ἐχοντες λοιπὸν τὴν διαβεβαίωση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἱστορικὴ ἐμπειρία ἅς ἀφήσωμε τὴν μεμψιμοιρίαν καὶ τὴν ἀλληλοκατηγορίαν καὶ ἅς ἀποφασίσωμε νὰ δράσωμε μὲ πίστη, θέληση καὶ συνεργατικὴ διάθεση γιὰ τὸν σχηματισμὸ κατ' ἀρχὰς μικρῶν πυρήνων καὶ μικρῶν ομάδων πρὸς ἀλληλοβοήθεια καὶ κοινὴ δράση, μὲ σκοπὸ τὴν διεύρυνσίν των καὶ τὴν ἐπέκτασίν των σὲ ὅλες τὶς περιφέρειες τῆς χώρας, ὥστε νὰ εἶναι ὑπαρκτὴ καὶ ζῶσα ἡ ἐν χώρῳ καὶ χρόνῳ βίωση κατὰ τὸ ἀνθρωπίνως δυνατό τῆς Καινῆς καὶ Κοινῆς Πολιτείας γιὰ τὸ καλὸ ὅλων.

Ἐάν δὲν πράττωμε κάτι, ἅς μὴν ρίπτωμε τὴν εὐθύνη στους ἄλλους. Οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τοῦ κόσμου πράττουν αὐτὸ πού θέλουν καὶ ἐπικρατοῦν, ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ τί πράττομε; Γινόμαστε τὶς περισσότερες φορὲς νεροκουβαλητὲς καὶ συνεργοὶ τῶν σχεδίων τῆς νέας τάξεως καὶ τῶν ἐκμεταλλευτικῶν κυκλωμάτων. Ἄρα, ἀπὸ ἐμᾶς ἐξαρτᾶται νὰ θέλωμε ἢ νὰ μὴ θέλωμε μιὰ δίκαιη καὶ εἰρηνικὴ πολιτεία. Ἐάν τὴν θέλωμε, ἅς τὴν πραγματοποιήσωμε μέσα μας, γύρω μας, παντοῦ καὶ πάντοτε. Γιατί, ἐάν ὅλοι οἱ πιστοὶ ζητούσαμε ἀπὸ τὸν Σωτῆρα μας Χριστὸ νὰ στείλῃ εὐσεβεῖς κληρικούς, σώφρονες εκπαιδευτικούς καὶ τίμιους πολιτικούς, δὲν θὰ μᾶς ἔστειλε; Ἀλλὰ καὶ ἐάν μᾶς στείλῃ, θὰ τοὺς προσέξωμε ἢ θὰ τοὺς ἐξοστρακίσουμε ἢ θὰ τοὺς δολοφονήσωμε;

Μὲ προσευχὴ, λοιπὸν, θέληση καὶ συνεργασία ἅς πράξωμε, ἐπιτέλους, κάτι καὶ ὁ παντοδύναμος Θεὸς θὰ βοηθήσῃ ἢ πολιτεία Του νὰ ζήσῃ καὶ νὰ νικήσῃ πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ σωτηρία λαοῦ.

B. Τσοῦπρας

Ἔσεῖς πῶς δὲν χωρίσατε ἀκόμα;

συνέχεια ἀπὸ τῆ σελ. 1

Βέβαια ὑπάρχει τὸ πρόβλημα νὰ ἔχει ὁ ἕνας ὅλη αὐτὴ τὴ διάθεση καὶ νὰ μὴ βρῖσκει ἀνταπόκριση ἀπὸ τὸν (ἢ τὴν) συντροφὸ του. Εἶναι μεγάλος ὁ καιρὸς καὶ ὁ ἀγώνας σὲ τέτοιες περιπτώσεις. Τότε γίνεται ὁ γάμος μαρτύριο. Ἡ λέξη μαρτύριο στὴν κοσμικὴ γλῶσσα ἀκούγεται ἀπαίσιος, στὴν ἐκκλησιαστικὴ γλῶσσα ὅμως μωσαϊκὸ βασιλικὸ καὶ ῥόδα, εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ κρεμασμένου στὸ Σταυρὸ τοῦ Νυμφίου τῆς Ἐκκλησίας πού γρήγορα ἀνασταίνεται μέσα σὲ ἄπειρη δόξα. Ἄν ὑπάρχουν σὲ αὐτὸν τὸν κόσμο ἄνθρωποι πού ἐμπνέουν ἐμπιστοσύνη καὶ ἐλπίδα γιὰ τὸ μέλλον, αὐτοὶ εἶναι οἱ μάρτυρες.

Στὴν ἱερολογία τοῦ γάμου τὴν κεντρικὴ θέση ἔχει ὁ χορὸς τοῦ Ἠσαΐα γιὰ τὸν παρθενικὸ τοκετὸ τῆς Θεοτόκου, γιατί καὶ ὁ ἕγγαμος τοκετὸς ἔχει μεγάλο μερίδιο ἀπὸ τὸ μυστήριον τῆς Θεοτόκου· αὐτὸ ἰσχύει γιὰ ὅλες τὶς μητέρες, ἀλλὰ τὸ αἰσθάνονται περισσότερο οἱ ἀδικημένες μητέρες. Γι' αὐτὸ ὁ χορὸς συνεχίζεται μὲ τὰ λόγια: «Ἅγιοι μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες καὶ στεφανωθέντες...».

Ἑλληνισμὸς - Ἑλληνογένεια - Ἑλληνοφωνία

συνέχεια ἀπὸ τῆ σελ. 1

τῆς θάλασσας, δὲν εἶναι μόνον θρέμμα τοῦ μόχθου, τοῦ πόνου, τοῦ ἰδρώτα καὶ τῶν θυσιῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἰσοπολιτείας, τῆς κοινωνικότητος ἀλλὰ εἶναι καὶ παιδί τῆς θείας πνοῆς, τοῦ σπερματικῶν λόγου, τοῦ ἀνέσπερου καὶ τοὺς πάντες ἐμπνέοντος Θεοῦ Φωτός.

Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἑλληνισμὸς ὑπάρχει, ζεῖ, δρᾷ, δημιουργεῖ καὶ μεγαλοφυεῖ σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνες, σὲ ὅλα τὰ μήκη καὶ τὰ πλάτη τῆς γῆς καὶ κάτω ἀπὸ ὅποιεσδήποτε δυσμενεῖς συνθήκες. Ἡ ἐρωτικὴ αὐτὴ διαλεκτικὴ καὶ ἀγαπητικὴ σχέση μεταξὺ τοῦ σπερματικῶν λόγου καὶ τοῦ ἑλλήνος λόγου δίδει στὸν Ἑλληνισμὸ τὴν δυνατότητα νὰ ζῆ πεθαίνοντας καὶ νὰ πεθαίνῃ ζώντας, νὰ παίρνῃ καὶ νὰ δίνῃ, νὰ κερδίζει χάνοντας καὶ νὰ χάνῃ κερδίζοντας καὶ συνεχῶς νὰ ζῆ, νὰ πορεύεται καὶ νὰ νικᾷ, τὴν ὥρα πού ὅλοι γύρω του τὰ ἔχουν χαμένα, ὅπως θὰ ἔλεγε καὶ ὁ Κίπλινγκ.

Ἔτσι, ὁ Ἑλληνισμὸς εἴτε δεμένος ἀπὸ τὴν βαρβαρότητα τῶν γύρω λαῶν πάνω στὸν Καύκασο, εἴτε ῥιζωμένος στὸ φιλόξενο καὶ φωτεινὸ χωρὸ τῆς Μεσογείου, εἴτε πορευόμενος πρὸς τὴν Ἀνατολή, Δύση, Βορρὰ καὶ Νότο, πάντοτε ἔστειλε μὴνύματα ἀνθρωπισμοῦ, λευτεριᾶς καὶ δικαιοσύνης, πάντοτε προσπαθοῦσε νὰ ἐξετάσῃ τί ὑπῆρχε πίσω ἀπὸ τὰ φαινόμενα, πῶς ἔγινε ὁ κόσμος, ποιὰ εἶναι ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ αἰτία τῆς δημιουργίας, ποίος εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ ἀνθρώπου, πῶς μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ καταξιώσῃ τὴν ὑπαρξὴ του, πῶς ἐπιτυγχάνεται ἡ ὁμαλὴ συμβίωση τῶν ἀνθρώπων μέσα στὴν κοινότητα, στὸν δῆμο, στὴν πόλη, στὴν συμπολιτεία, στὶς ἀμφικτιονίες.

Τὸ σημαντικώτερον εἶναι ὅτι ὅλα αὐτὰ οἱ Ἕλληνες δὲν τὰ κρατοῦσαν γιὰ τὸν ἑαυτό τους, δὲν ἦσαν μυστικοπαθεῖς καὶ ἐσωστρεφεῖς, ἀλλὰ προσέφεραν καὶ σὲ ὅλους τοὺς γύρω λαοὺς. Τὰ ταξίδια τους δὲν ἦσαν μόνον πρὸς ἐμπορίην ἀλλὰ καὶ πρὸς θεωρίην. Γι' αὐτὸ, ταξιδεύοντας ἄλλοτε μὲ τὸ ἔλικτρο τοῦ Ἀπόλλωνα πού τὸ ἔσερναν κύκνοι, ἄλλοτε μὲ τὰ φτερωτὰ πέδιλα τοῦ Ἑρμοῦ, ὅπως ὁ Περσέας, ἄλλοτε μὲ τὴν Ἀργὸ, ὅπως ὁ Ἰάσωνας, ἄλλοτε μὲ τὴν κούπα τοῦ ἡλίου, ὅπως ὁ Ἡρακλῆς, ἄλλοτε μὲ πλεούμενα, ὅπως ὁ Ὀδυσσεύς καὶ ὁ Πυθέας, ἄλλοτε μὲ τὸν Βουκεφάλαιον, ὅπως ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, καὶ ἄλλοτε μὲ τὰ πόδια, ἔφεραν παντοῦ τὸν Ἑλληνικὸ πολιτισμὸ, ἀπήλλαξαν τοὺς ντόπιους πληθυσμοὺς ἀπὸ τὰ θηρία, τὰ τέρατα καὶ τοὺς βαρβάρους κατακτητὲς, ἴδρυν πόλεις καὶ ἐμπορεῖα καὶ ἐγκαθιστοῦσαν πολιτεύματα ἀνθρωπίας, δημοκρατίας καὶ κοινωνικότητος.

Ἐφθασαν πρὸς Βορρὰ μέχρι τὴν Σκανδιναβία καὶ τὴν παγωμένη Θούλη (πιθανῶς Ἰσλανδία), πρὸς δυσμὰς μέχρι τὴν Γαλατία, τὴν Ἀλβιόνα (Ἀγγλία), τὴν Καληδονία (Σκωτία), τὴν Ἰριδα (Ἰρλανδία), τὴν Ἰβηρικὴν χερσόνησον (Ἰσπανία, Πορτογαλία) καὶ περνώντας τὴν Ἀτλαντίδα ἢ χρησιμοποιώντας τὰ ὑπολείμματά της ἔφθασαν πιθανῶς μέχρι τὸν Ἀμαζόνιον καὶ τὴν Κεντρικὴ Ἀμερικὴ, πρὸς Νότον σχεδὸν σὲ ὅλη τὴν Ἀφρική (καὶ ὄχι μόνον στὰ βόρεια παράλια καὶ στὴν Αἰθιοπία) καὶ πρὸς Ἀνατολὰς μέχρι τοὺς πρόποδες τῶν Ἰμαλαΐων, τὴν Ἰνδία καὶ αὐτὴν τὴν μακρυνὴ Πολυνησία, τῆς ὁποίας ἡ γλῶσσα εἶναι ἀκόμα διάσπαρτη ἀπὸ ἑλληνικὰς λέξεις. Σὲ ὅλες αὐτὲς τὶς περιοχὰς ὑπάρχουν ἀκόμα καὶ σήμερον σημάδια τῆς ἐκεῖ παρουσίας καὶ ἀγαθῆς δράσεως τῶν Ἑλλήνων. Πολλοὶ μάλιστα

λίστα ντόπιοι πληθυσμοὶ σεμνύνονται καὶ καυχῶνται ὅτι κατάγονται ἀπὸ κάποιον ἑλληνικὸ φύλον.

Ἐκεῖ ὅμως πού ἡ παρουσία τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι διαρκῆς, ἐμφανῆς καὶ ζῶσα εἶναι ὁ χωρὸς τῶν ἐπιστημῶν, τῆς φιλοσοφίας, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν γλωσσῶν. Δὲν ὑπάρχει πεδίο τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως ἢ τομέας πολιτισμοῦ πού νὰ μὴν ἔχουν τὶς ρίζες τους στὸν Ἑλληνισμὸ. Ὅλες, καὶ ἰδιαίτερα οἱ εὐρωπαϊκὲς, στηρίζονται στὴν ἀρχαία κοινὴ τῶν Ἑλλήνων γλῶσσα μὲ τὶς πολλὰς τὶς διαλέκτους. Γι' αὐτὸ ἀδικεῖ κάποιος τὴν ἱστορία, ἐάν περιορίσῃ τὸν Ἑλληνισμὸ μόνον στὰ σημερινὰ ἑλλαδικὰ ὄρια καὶ μόνον στὶς τρεῖς ἢ τέσσερις φυλὲς του, τοὺς Ἀχαιοὺς, τοὺς Ἴωνες, τοὺς Αἰολεῖς καὶ τοὺς Δωριεῖς, ἀφήνοντας ἔξω τοὺς Πρωτοέλληνες (Πελασγοὺς, Κάρες καὶ Λέλεγες) ἢ τοὺς γύρω ἑλληνογενεῖς καὶ ἑλληνόφωνους λαοὺς, ὅπως τοὺς Θράκες, τοὺς Μακεδόνες, τοὺς Πελαγόνες, τοὺς Παίονες, τοὺς Μολοσσοὺς, τοὺς Χάονες καὶ τὸσους ἄλλους.

Ἔτσι, λοιπὸν, ὁ Ἑλληνισμὸς, μὲ τόση εὐρεία ἑλληνογένεια καὶ ἑλληνοφωνία καὶ μὲ τόσο πλούσιο ἐπιστημονικὸ καὶ πολιτισμικὸ θησαυρὸ, παρὰ τὶς τυχόν ἀπώλειες μεμονωμένων Ἑλλήνων, ζοῦσε, δροῦσε καὶ δημιουργοῦσε πάντοτε γιὰ τὸ καλὸ τῶν ἰδίων τῶν Ἑλλήνων ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἀνθρώπων ὅπου γῆς.

Τὸ δὲ «πᾶς μὴ Ἑλλήν βαρβαρὸς» δὲν λεγόταν ἀσφαλῶς ἀπὸ ἀλαζονείαν ἀλλὰ ἀπὸ ἐκτίμησιν τῆς τότε πραγματικότητος, ἀφοῦ οἱ γύρω λαοὶ καὶ ἰδιαίτερα πρὸς Βορρὰ πράγματι ἦσαν βαρβαροὶ. Αὐτὸ ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν δίστασαν νὰ ἀναγνωρίσουν τὸν Σκύθη Ἀνάχαρση ὡς τὸν ὄγδοο σοφὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ἰσοκράτης σὲ πανηγυρικώτατη στιγμὴ διακήρυττε ὅτι «Ἕλληνες καλοῦνται οἱ τῆς ἡμετέρας παιδείας μετέχοντες». Λίγα δὲ χρόνια ἀργότερα ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος θὰ ἐξαγγεῖλῃ σὲ ἀκόμη πιὸ πανηγυρικὴ συγκέντρωσιν ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ αἰσθάνονται ὡς πολῖτες αὐτῆς τῆς γῆς καὶ νὰ ζοῦν μὲ εἰρήνην καὶ ἰσοπολιτεία.

Ὅταν ἦρθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ὅταν δηλαδὴ ὁ Ἑλληνισμὸς εἶχε ξεπεράσει τὴν ἔννοια τοῦ ἀπλῶς «ζῆν» καὶ εἶχε δημιουργήσει τὶς προϋποθέσεις γιὰ τὸ «εὖ ζῆν», ἦρθε ὁ ἴδιος ὁ Λόγος τῆς ἀληθείας, τὸ ἴδιο τὸ Ὄσιο καὶ τὸ Δίκαιο, ὁ Ἑλλάγιος Σωτήρας, γιὰ νὰ χαρίσῃ στὴν ἀνθρωπότητα μὲ τὴν διδασκαλία Του, τὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάστασίν Του τὸ «ἀεὶ ζῆν». Καὶ ὅσοι ἄνθρωποι εἶχαν μέσα των τὴν δίψα γιὰ τὴν ἀλήθεια, τὸν σπερματικὸν λόγον, ἀμέσως φωτίστηκαν ἀπὸ τὸν Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης, ἀναγνώρισαν τὸν Θεὸν Λόγον καὶ ἐγίναν μέλη τοῦ σώματός Του, μέλη τῆς Ἐκκλησίας Του.

Ἄλλωστε, ὁ Θεάνθρωπος γίνεται γνωστὸς μὲ τὸ ἑλληνικὸ του ὄνομα «Χριστὸς», πορεύεται ἐξορίστος στὴν ἑλληνικὴ Αἴγυπτον, μεγαλώνει στὴν ἑλληνοφώνῃ Γαλιλαία (στὴν Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν) καὶ καλεῖ τὴν νέα πολιτεία Του μὲ τὸ ἑλληνικὸ ὄνομα «Ἐκκλησία» καὶ τοὺς ὑπευθύνους τῆς «διακόνους», «πρεσβυτέρους», «ἐπισκόπους», «δασκάλους», «ὑπουργοὺς» καὶ «ἀντιλήπτορες». Ὁ Ἑλληνισμὸς πλέον ὑπερβαίνει τὴν ἀνθρώπινον διάστασίν του καὶ εἰσέρχεται στὴν αἰώνια σφαῖρα, ἀφοῦ ἡ κεφαλὴ Του, ὁ δάσκαλός του, ὁ ἐπίσκοπός του, ὁ Ἑλλάγιος (φωτεινός) Σωτήρας του, εἶναι ὁ ἴδιος ὁ αἰώνιος Λόγος τοῦ Θεοῦ.

(Ἀπὸ τὸ πρὸς ἐκδόσιν βιβλίον τῶν Ἐπάλλεων «Τὸ ἑλληνολάλον δέος»)

Νικόλαος
Σωτηρόπουλος

Ἦταν γόνος τῆς ἡρώϊκης Ρούμελης. Σπούδασε θεολογία στὴν Αθήνα καὶ ὑπῆρξε ἰδρυτικὸ μέλος τῆς ὀρθοδόξου ἀδελφότητος «Σταυρός». Ἀνέπτυξε ἀξιεπαινηθεολογικὴ, κηρυκτικὴ, ἀντιστασιακὴ καὶ συγγραφικὴ δράση. Ἐξεδήμησε εἰς Κύριον τὴν 28ῃ Ἀυγούστου 2014. Τὸ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνόν του θὰ τελεσθῇ τὸ Σάββατον πρῶτῃ τῆς 4ης Ὀκτωβρίου στὸν Ἱ.Ν. Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χριστοκοπίου, στὸ Μοναστηράκι.

Ὁ Κύριος ἅς ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν του καὶ ἅς ἀναδείξῃ καὶ ἄλλους ἀξιους ἐργάτες καὶ προασπιστὲς τῆς καθολικῆς Ὀρθοδοξίας, πού τόσο ἔχει ἀνάγκη ἢ σκοτεινὴ ἐποχὴ μας.

Ἔθνικὴ Ἐκδήλωση
γιὰ τὸ Ἔπος τοῦ 1940

Τετάρτη 29 Ὀκτωβρίου
καὶ ὥρα 7:00 μ.μ.
Αἴθουσα «Ἐπάλλεις»,
Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὀμόνοια

Μὲ ἐπετειακὰ ἄσματα
ἀπὸ τὴν χορωδία τῶν Ἐπάλλεων
καὶ σχετικὴ ἐπίκαιρη ὁμιλία.

Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Τὸ ἥρωικὸ «Ὁχι» - Παράδειγμα πρὸς μίμηση

Γιορτάζουμε καὶ ἐφέτος τὴν ἐπέτειο τῆς 28^{ης} Οκτωβρίου, τὴν ἡμέρα δηλαδή πού σύσσωμος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς βροντοφώνησε τὸ ἱστορικὸ ἑλληνικὸ «ΟΧΙ» στὸν ὕπουλο καὶ ἀνανδρο φραγκο-λατινικὸ εἰσβολέα. Βεβαίως, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἰσχυριστῇ ὅτι οἱ γιορτές, οἱ πανηγυρισμοὶ καὶ οἱ παρελάσεις εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ τιμηθῇ μία ἱστορικὴ ἐπέτειος καὶ νὰ τονισθῇ μιὰ γενναία ἀπόφαση. Στὰ πατερικὰ κείμενα πολὺ συχνὰ συναντᾶμε μιὰ φράση, μιὰ προτροπὴ «Μνήμη μάρτυρος, μίμησις μάρτυρος». Ἐπομένως, ὁ καλύτερος ἐορτασμός καὶ ἡ εὐλικρινέστερη ἀπότιση τιμῆς στὰ ἀνδραγαθήματα καὶ στὶς θυσίες ἐκείνων τῶν ὑπερασπιστῶν καὶ προμάχων τῆς ἐλευθερίας, ὄχι μόνον τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, εἶναι ἀσφαλῶς ἡ μίμηση τοῦ παραδείγματός των, ἡ συνέχιση τοῦ ἔργου των.

Τὴν παραπάνω ἀλήθεια θεωρητικὰ δὲν τὴν ἀρνεῖται κανεὶς. Τὴν ἀρνιόμαστε ὅμως στὴν πράξη. Ποιοὶ θὰ βρεθοῦν δηλαδή σήμερα νὰ βροντοφωνάξουν τουλάχιστον ἓνα «ὄχι» στοὺς τόσο ὕπουλους καὶ ἀνανδρους εἰσβολεῖς; Ὅτι καὶ σήμερα ὑπάρχουν ὀργανωμένα συμπεριφέροντα πού ἀπειλοῦν τὴν πατρίδα μας ἐδαφικὰ, πολιτικὰ, οικονομικὰ, κοινωνικὰ, ἀκόμη καὶ ὄντολογικὰ, θὰ ἦταν κανεὶς πολὺ ἀφελῆς ἢ ξενόδουλος, γιὰ νὰ ἀμφισβητήσῃ. Οἱ Τοῦρκοι ἀπειλοῦν καὶ ἀποθρασύνονται, οἱ Σκοπιανοὶ καπηλεύονται τὴν ἱερὴ μας κληρονομιά, οἱ Τουρκαλβανοὶ μᾶς ἐκβιάζουν, οἱ Παπικοὶ μᾶς ὑποσκάπτουν, οἱ Εὐρωπαῖοι μᾶς κοροϊδεύουν, οἱ Ἀμερικάνοι μᾶς δουλεύουν, οἱ Ρῶσοι μᾶς ἐποφθαλμιοῦν, οἱ λοιποὶ Μουσουλμάνοι μᾶς ἐχθρεύονται, οἱ κεφαλαιοκράτες μᾶς ἐκμεταλλεύονται, οἱ Μασσόνοι μᾶς κατευθύνουν, οἱ αἰρετικοὶ μᾶς ὀργώνουν, οἱ ἐγκληματίες μᾶς ληστεύουν, οἱ καιροσκόποι μᾶς κατακαίουν καὶ οἱ ἔμποροι ναρκωτικῶν μᾶς θανατώνουν. Ποιοὶ λοιπὸν σήμερα θὰ ποῦν τὸ μεγάλο «ὄχι»;

Πραγματικὰ, ὅλοι στὴ χώρα μας περιμένουν κάποιον νὰ πῇ αὐτὸ τὸ ὄχι. Τὸ ὄχι στοὺς ξένους ἐπίδοξους εἰσβολεῖς, τὸ ὄχι στὰ ντόπια ἀνδρείκελα τῶν ξενοκίνητων σκοτεινῶν δυνάμεων, τὸ ὄχι σὲ ὅλους ὄσους ἐπιβουλεύονται εἴτε τὴν ἀκεραιότητα εἴτε τὴν συνοχὴ εἴτε τὸν πλοῦτο καὶ πρὸ παντὸς τὴν ἑλληνορθόδοξη κληρονομιά τῆς χώρας. Ὅλοι ὅμως ξε-

χνοῦν κάτι, ξεχνοῦν ὅτι στὴν μακραιώνη ἱστορία μας τὸ ὄχι λεγόταν πάντοτε ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες, δηλαδή ἀπὸ τοὺς ἐλεύθερους πολῖτες, οἱ ὁποῖοι ζώντας καὶ πολιτευόμενοι ἑλληνικὰ συναρτοῦσαν τὸ προσωπικὸ μὲ τὸ κοινωνικὸ, τὸ ἐθνικὸ συμφέρον. Ἐπομένως, τὸ ὄχι δὲν ὑπάρχει σήμερα ἄνθρωποι νὰ ἀντιτάξουν ἡρωικὴ ἀντίσταση στοὺς πολυποίκιλους ἐχθροὺς τοῦ ἔθνους καὶ γενικῶς τοῦ ἀνθρώπου, αὐτὸ

Ἐθνικὴ Ἐκδήλωση γιὰ τὸ Ἔπος τοῦ 1940

Τετάρτη 29 Ὀκτωβρίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ.
Αἶθουσα «Ἐπάλλξεις»,
Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια

Μὲ ἐπετειακὰ ἄσματα ἀπὸ τὴν χορωδία
τῶν Ἐπάλλξεων καὶ σχετικὴ ἐπίκαιρη ὁμιλία.

Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Ἡ χρεωκοπία τοῦ ἀστισμοῦ

Αλλοίμονο, πόσο παράλογη εἶναι ἡ οικονομικὴ καὶ κοινωνικὴ δομὴ τοῦ σύγχρονου κόσμου μὲ τὴν ἀστικοποίηση ἀλλὰ καὶ τὸν παραγκωνισμό τοῦ γεωργικοτηνοτροφικοῦ τομέα καὶ τῶν παραδοσιακῶν βιοτεχνιῶν καὶ μικρῶν ἐπιχειρήσεων. Ταυτόχρονα, τείνουν νὰ παγκοσμιοποιηθοῦν τὰ πάντα, χωρὶς καθόλου νὰ ὑποψιαζόμεστε σὲ τί ἀνεξέλεγκτες καταστάσεις μπορεῖ νὰ ὀδηγηθοῦμε τελικά. Εἰδικότερα, ὁ ἐπιβληθεὶς διεθνῆς οικονομικὸς ἀνταγωνισμὸς ἐνδέχεται νὰ ἔχει δραματικὲς συνέπειες κυρίως γιὰ τίς φτωχότερες χώρες.

Βλέπουμε κατάπληκτοι πόσο ἀγνώριστη ἔγινε ἡ Ἑλλάδα μας τίς τελευταῖες δεκαετίες. Στὴν Ἀθήνα συγκεντρώθηκε ὁ μισὸς σχεδόν ἑλληνικὸς πληθυσμός. Σὲ ἓναν πόλεμο, ἓναν μεγάλο σεισμό ἢ ἄλλη σοβαρὴ καταστροφὴ, πῶς θὰ ἐπιζήσουν τὰ ἑκατομμύρια τῶν Ἀθηναίων;

Σὲ ὅλες τίς προγενέστερες ἐποχὲς οἱ ἄνθρωποι ζοῦσαν στὴν πλειοψηφία τους στὰ χωριά τους καὶ δὲν εἶχαν κανένα πρόβλημα σὲ κάθε εἶδος ἀντιξοότητες, γιὰ εἶχαν τὴν δική τους παραγωγή, ὅπως τὸ ψωμί τους, τὸ γάλα τους, τὰ λαχανικά τους, τὰ φρούτα τους καὶ τόσα ἄλλα. Ὅμως, ἐάν ἐμεῖς οἱ μεγαλοαστοὶ βρεθοῦμε στὴν ἀνάγκη νὰ ζητήσουμε τροφίμα ἀπὸ τὴν ἐπαρχία, θὰ ἀπογοητευτοῦμε ὅπωςδήποτε, γιὰ τὰ χωριά μας ἔχουν ἐγκαταλειφθεῖ καὶ τὰ χωράφια μένουν ἀκαλλιεργητά.

Ἐνα ἄλλο σοβαρότατο πρόβλημα πού προκαλεῖ ἡ ἀστικοποίηση εἶναι ἡ ἀνεργία, ἡ ὁποία σήμερα τείνει νὰ προσλάβει πρωτοφανεῖς καὶ ἀνεξέλεγκτες διαστάσεις. Ἀμέτρητες οἰκογένειες ἀδυνατοῦν

νὰ ἐξασφαλίσουν καὶ αὐτὸν τὸν ἐπιούσιο, λόγω τῆς ἀνεργίας. Ἡ πλειοψηφία τῶν νέων, ιδιαίτερα, περιφέρεται ἀγχωμένη ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀναζητῶντας – μάταια συνήθως – κάποια ἐργασία. Ἐπιστήμονες μὲ πολλὰ πτυχία γίνονται καθαριστές καὶ διανοούμενες γυναῖκες ὑπηρετήτριες! Ἄλλοι διστάζουν νὰ παντρευτοῦν καὶ ἄλλοι χωρίζουν, ἂν εἶναι παντρεμένοι!

Βεβαίωτατα, ἡ ἀστικοποίηση, ἡ ἀθεΐα καὶ ἡ διαφθορὰ εἶναι πιασμένες χέρι-χέρι καὶ πηγαίνουν πάντοτε μαζί. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ ἐλεεινὸ κατάντημά μας σήμερα εἶναι πρωτοφανές στὴν ἱστορία. Ἐχομε ἀποκάμει στὴν ἐποχὴ μας ἀπὸ τίς πολλές κλοπές, διαρρήξεις, ληστείες, δολοφονίες ἀλλὰ καὶ τὴν ἀκρα ἀνηθικότητα, τὰ ἀγχη, τίς ἀπογοητεύσεις, τίς ψυχασθένειες καὶ τόσα ἄλλα. Καί - ἀλλοίμονο - τὰ παντοδύναμα μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης καταδιαφθερίζουν συνειδητὰ τοὺς λαοὺς, ἀντὶ νὰ τοὺς κατευθύνουν, τὰ δὲ σχολεῖα σπέρνουν τὸ σπῶρο τῆς ἀθεΐας καὶ τῆς πλάνης.

Γενικά, παρατηροῦμε ὅτι ἡ ἀστικοποίηση τῶν ἡμερῶν μας εἶναι ἀφύσικη καὶ ἀπάνθρωπη καὶ ὄχι μόνον ἀντιοικονομικὴ. Μήπως ἡ μόνη μας ἐλπίδα εἶναι νὰ ἐπιστρέψουμε στὶς προγονικὲς μας ἐστίες, στὰ χωριά μας; Ὅπως εἶπαμε, εἶναι πολλοὶ οἱ λόγοι πού συνηγοροῦν σὲ αὐτὸ. Εἶθε νὰ δοθοῦν κίνητρα στὸν λαὸ μας, οικονομικὰ καὶ ἄλλα, ὥστε νὰ ἀρχίσει σιγά-σιγά νὰ ἐπιστρέφει ἐκεῖ πού ἀνήκει. Ἄλλωστε, αὐτὸ ἔχει καθορίσει ἡ σοφία τῶν αἰώνων. Γένοιτο.

Ἰωάννης Θεοδωρόπουλος
Ἀπόστρατος Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, συγγραφέας

σημαίνει ὅτι δὲν ὑπάρχει ζωντανὴ ἑλληνικὴ συνείδηση, δὲν ὑπάρχει ἑλληνικὴ ζωὴ καὶ πολιτεία.

Ἀλήθεια, πού νὰ βρῇ κανεὶς στὶς μέρες μας ἑλληνικὴ συνείδηση, ζωὴ καὶ πολιτεία; Στους ἄθεους, στοὺς ἑτερόθρησκους, στοὺς ἑτερόδοξους καὶ αἰρετικούς; Τί περιμένουμε ἀπὸ τοὺς μασσόρους, τοὺς ξενόδουλους, τοὺς καπιταλιστές, τοὺς τοποτηρητὲς τῶν ξένων συμφερόντων καὶ τοὺς ὑποτελεῖς, τοὺς κερδοσκόπους καὶ καιροσκόπους, τοὺς μεγάλους δανειστὲς; Ἐλπίζομε ἀκόμη σὲ πατριωτικὴ συνείδηση καὶ ἀντιστασιακὴ συμπεριφορὰ ἀπὸ ψευτεῖς, κλέφτες καὶ ἀπατεῶνες, ἐμπόρους ναρκωτικῶν, σωματέμπορες καὶ λοιποὺς ἠθικὰ ἀνάλητους; Δυστυχῶς, ὅλοι αὐτοὶ καὶ ὅμοιοι τῶν δὲν λένε ὄχι στοὺς πάσης φύσεως εἰσβολεῖς ἀλλὰ λένε ναι σ' αὐτοὺς καὶ ἀντιτάσσουν τὸ ὄχι στὴν δικαιοσύνη, στὴν ἀλήθεια, στὴν τιμιότητα, στὴν κοινωνικὴ συνοχὴ, στὴν κοινὴ πρόοδο.

Τὸ κακὸ ὅμως εἶναι ὅτι ἰσχυρὴ καὶ ὀργανωμένη ἀντίσταση κατὰ τοῦ πολυποίκιλου κακοῦ δὲν προβάλλεται οὔτε καὶ ἀπὸ πολλοὺς πνευματικούς, μορφωτικούς καὶ κοινωνικοὺς παράγοντες τῆς χώρας. Ἔτσι, ὁ πιστὸς λαός, ἀνεργάτιστος καὶ ἀπληροφόρητος ὅπως εἶναι, δὲν μπορεῖ νὰ ξεκινήσῃ ἓνα ἀξιόπιστο καὶ ἀποτελεσματικὸ ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀναχαίτιση τοῦ κακοῦ, τὴν ὀρθολογικὴ ἀντιμετώπιση τοῦ μεγάλου μας χρέους, τὴν ἀνάκαμψη καὶ ἀνάπτυξη τῆς οικονομίας, τὴν ἀπομάκρυνση τῶν ξενόδουλων ὑπηρετῶν, τῶν κερδοσκόπων κ. ἄ. καὶ γενικῶς νὰ ἐργαστῇ γιὰ τὴν πρόοδο καὶ τὴν σωτηρία τοῦ ἔθνους.

Ἡ ἀνάγκη ὅμως γιὰ ἀντίσταση καὶ δράση εἶναι μεγάλη. Τὰ πράγματα χειροτερεύουν καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἀνασφάλειας καὶ τῆς ἀπογοητεύσεως ἐπικρατεῖ παντοῦ. Γι' αὐτὸ, ὅσοι πονᾶμε αὐτὸν τὸν τόπο καὶ θέλομε νὰ τιμῆσωμε τοὺς ἀγωνιστὲς τοῦ 1940 πού ἔδωσαν τὸ αἷμα των γιὰ τιμὴ καὶ γιὰ ἐλευθερία, ἂς ἀκολουθήσωμε τὰ βήματά των καὶ μιμούμενοι τὸ παράδειγμά των ἂς συνεργαστοῦμε ὅλοι μαζί καὶ ἂς ἀγωνιστοῦμε μὲ σύνεση καὶ συντονισμό γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστη τὴν ἀγία καὶ τῆς πατρίδος τὴν ἐλευθερία. Ἔτσι, καὶ οἱ ἥρωες τιμῶνται πραγματικὰ καὶ μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἢ πατρίδα μας σώζεται καὶ ἡ κοινωνία προοδεύει.

Β. Τσούπρας

Ἡρωες τοῦ πνεύματος

*Σ' ὅλους εσᾶς τους ἥρωες, σε σας τις ηρωίδες,
που πολεμάτε τον εχθρό χωρίς χειροβομβίδες,
χωρίς τις σφαίρες, τα σπαθιά, χωρίς τα καπνογόνα,
«εὐγε» σας πρέπει πάντοτε, σε κάθε σας αγώνα.*

*Ἐχετε ὅπλα το στυλό και το χαρτί, την πένα,
και διατηρεῖτε ἀσβεστο τ' ἀθάνατο το πνεῦμα.
Και τα λευκά τετράδια και τα σοφά βιβλία
χρήσιμα εἶναι, ιερά και θεία ευλογία.*

*Δίνετε μάχες δυνατές δίχως να τρέξει αἷμα,
για να πατάξετε το κακό, το φθόνο και το ψέμα...*

*Εἰσαστε φάροι κι οδηγοὶ και φύλακες στον κόσμο,
και με φροντίδα περισσή χαράξετε το δρόμο.*

*Ὅλοι μας πρέπει στη ζωὴ εσᾶς να μιμηθούμε,
και μονοιασμένοι, συνετοί, χαρούμενα να ζούμε.*

*Τ' ἀλάτι εἶστε και το φῶς πάνω στη γῆ ετούτη
οι ἀρετές, που ἔχετε, ευλογημένα πλούτη.*

Νικόλαος Μοσχοφίδης

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἰδιοκτησία: Πολιτιστικὴ καὶ Κοινωνικὴ Κίνηση «Ἐπάλλξεις»

Ἐκδότης: Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεῖα: Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα

Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152

e-mail: epalxeis@otenet.gr • ἴστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικὲς Εἰσφορές- Ἐμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Προσοχή στο τί εκλέγομε

Κάθε πολιτικός φορέας έχει τρία βασικά στοιχεία: την ιδεολογική θεμελίωση, την πολιτική διάρθρωση και τις κοινωνικοοικονομικές επιδιώξεις. Κάθε κόμμα έχει ιδιαίτερη ιδεολογική θεμελίωση. Άλλο στηρίζεται σε ιδεαλιστικές, άλλο σε αστικές, άλλο σε ούμανιστικές, άλλο σε μουσουλμανικές ή παπικές αρχές (ό μουσουλμανισμός και ό παπισμός είναι πολιτικά μεγέθη με θρησκευτικό μανδύα), άλλο στον ατομικισμό και άλλο στην μαζικοκρατία.

Τό ίδιο και κάθε κόμμα υποστηρίζει και διαφορετικό πολιτικό σύστημα. Τρία κυρίως είναι τὰ πολιτικά συστήματα: ή μοναρχία, ή ολιγαρχία και ή δημοκρατία. Η μοναρχία μπορεί να είναι είτε βασιλεία (αίρετη ή κληρονομική), είτε τυραννία, είτε πεφωτισμένη δεσποτεία, είτε αυτοκρατορία είτε μονοπρόσωπη δικτατορία. Μορφές ολιγαρχίας είναι ή αριστοκρατία (είτε από αριστοκρατικό γένος είτε από δύναμη είτε από πλούτο), ή πολυπρόσωπη δικτατορία (όταν οί δικτάτορες αυτοί είναι στρατιωτικοί πρόκειται περί χούντας), ή κυβέρνηση «σοφών», κυβέρνηση, δηλαδή, έθνικης σωτηρίας.

Μορφές δημοκρατίας είναι: ή άμεση δημοκρατία, όπως στην αρχαία Αθήνα, όπου οί πολίτες και θέτουν και ψηφίζουν νόμους και παίρνουν αποφάσεις για όλα τὰ θέματα τής κοινότητας ή τής πολιτείας, έμμεση ή αντιπροσωπευτική δημοκρατία, όπου ο λαός ψηφίζει τούς αντιπροσώπους, δηλαδή τούς βουλευτές που τόν αντιπροσωπεύουν. Άλλες μορφές ή βασιλευμένη δημοκρατία, ή προεδρευόμενη δημοκρατία, ή προεδρική δημοκρατία και ή κοινοβουλευτική δημοκρατία. Η διαφορά μεταξύ προεδρικής και προεδρευομένης είναι ότι στην πρώτη ό πρόεδρος έχει πολλά δικαιώματα (π.χ. πρόεδρος τών Η.Π.Α), και στην δεύτερη έχει πολύ λίγα (όπως στην Ελλάδα).

Τὰ κύρια κοινωνικοοικονομικά συστήματα είναι πάλι τρία και σχετίζονται με τούς τρεις παράγοντες τής οικονομίας: τό έδαφος, τό κεφάλαιο (τὰ μέσα παραγωγής) και τὰ εργατικά χέρια. Όταν τὰ εργατικά κέρδη από μιὰ οικονομική επιχείρηση τὰ καρπούται αυτός που κατέχει τό έδαφος (τό φέουδο), τότε έχουμε φεουδαρχία (μουσουλμανισμός, παπισμός, ινδουϊσμός). Όταν τὰ κέρδη τὰ παίρνει αυτός που διαθέτει τό κεφάλαιο (τὰ μέσα παραγωγής), τότε έχουμε κεφαλαιοκρατία (καπιταλισμό), ατομοκρατία, κερδοσκοπία, τραπεζοκρατία, με αποτέλεσμα τήν εκμετάλλευση τών πολλών. Όταν τὰ κέρδη τὰ γεύονται όλοι όσοι συμμετέχουν στην οικονομία και εργάζονται ό καθένας με τς δυνάμεις του, τότε έχουμε εργατικό, συνεργατικό, κοινωνικό και μάλιστα κοινοτικό σύστημα (περίπου όπως είναι τὰ κοινόβια μοναστήρια), όπου τό προσωπικό συνδυάζεται με τό κοινωνικό συμφέρον «μητρική ευτυχία τὰ τέκνα συναλλάσσονται».

Όταν λοιπόν έχουμε εκλογές –και από ότ φαίνεται θα έχουμε σύντομα–, οφείλομε να ξεετάζωμε τς διακηρύξεις, τὰ προγράμματα και τὰ καταστατικά όλων τών κομμάτων και να διακρίνωμε με προσοχή ποιό από όλα αυτά είναι κοντά ή μέσα στον έλληνορθόδοξο τρόπο ζωής και πολιτείας, ποιό, δηλαδή, θεμελιώνεται πάνω στις έλληνορθόδοξες ανθρωποκοινωνικές, πνευματικές και ήθικες αξίες και αρχές, έχει δημοκρατική διάρθρωση, αλληλοαγαπητική συμπεριφορά και επιδιώκει τήν κοινοτική και αλληλοβοηθητική ζωή και πολιτεία.

Έννοείται ότι πρέπει ταυτοχρόνως να ξεετάζωμε κάθε φορά εάν τὰ κόμματα που πλησιάζουν κάπως προς τς έλληνορθόδοξες δημοκρατικές και κοινοτικές αρχές τηρούν στην πράξη τς ώραίες διακηρύξεις και τς γλαφυρές εξαγγελίες των, διότι, εάν δέν τὰ τηρούν, είναι χειρότερα και από τὰ αντίθετά τους, αφού είναι υποκριτικά, ύπουλα και άρα επικίνδυνα.

Εάν από τὰ τόσα κόμματα δέν υπάρχει κανένα που στην θεωρία και στην πράξη να διαθέττ τις έλληνορθόδοξες δημοκρατικές και κοινοτικές αρχές, τότε οφείλομε όλοι οί αγωνιζόμενοι πιστοί να συνεργαστούμε και να δημιουργήσωμε κάποιο νέο αυτόνομο ή συνεργατικό πολιτικό φορέα με τς παραπάνω αρχές και προϋποθέσεις για τό καλό τής φυλάτης πατρίδος και όλου του λαού.

Β. Τσούπρας, κοινωνιολόγος-θεολόγος

Δραστηριότητες τών Έπαλξεων

Αφιέρωμα στην Μικρασία

Τό Σάββατο 6 Σεπτεμβρίου στις 7:00 μ.μ. στην κεντρική αίθουσα τών Έπαλξεων, Ζήνωνος 3, Όμόνοια πραγματοποιήθηκε όμιλία - αφιέρωμα στην Μικρασία από τήν εκπαιδευτικό κ. Σοφία Μπεκρή, με τήν άφορμή τής συμπληρώσεως 92 χρόνων από τήν μικρασιατική τραγωδία και 59 χρόνων από τὰ Σεπτεμβριανά του 1955. Η κ. Μπεκρή με συντομία αλλά και σαφήνεια ανέπτυξε τς συνθήκες που ώδήγησαν στην μικρασιατική έκστρατεία και καταστροφή, έπισημαίνοντας τὰ ιστορικά λάθη και τς παραλείψεις τών τότε κυβερνήσεων, συνέστησε δέ τήν άποφυγή παρομοίων λαθών σε βάρος του Έλληνισμού και τής Ορθοδοξίας από τς σύγχρονες κυβερνήσεις, που δυστυχώς οδηγούν και πάλι τόν λαό σε συμφορές και σε έξαχρείωση με άπνευκτές συνέπειες.

Άγιασμός στις Έπαλξεις

Τήν Κυριακή 21 Σεπτεμβρίου τό απόγευμα πραγματοποιήθηκε ό άγιασμός στις Έπαλξεις επί τή ευκαιρία του νέου έκκλησιαστικού και ακαδημαϊκού έτους. Τόν άγιασμό έτέλεσαν οί: π. Βασίλειος Βαρβέλης, έφημέριος του Αγ. Γερασίμου Πολυ-

κλινικής Αθηνών, π. Χριστόδουλος Φεργαδιώτης, έφημέριος τής ένορίας Αγ. Τριάδος Αμπελοκήπων, και π. Γεώργιος Μεταλληνός, ό όποιος και ώμίλησε. Στην όμιλία του ό π. Γεώργιος τόνισε ότι ό Σταυρός συμβολίζει τόν Σωτήρα μας Χριστό, ό όποιος με τήν ύπακοή στον Θεό - Πατέρα και τήν συγχώρηση τών σταυρωτών Του θυσιάστηκε, άφενός μεν χαρίζοντας τήν σωτηρία σε όλους τούς ανθρώπους, άφετέρου δέ ύποδεικνύοντας τόν τρόπο για τήν κατάκτηση τής προσωπικής σωτηρίας. Ο π. Γεώργιος κατέληξε προβληματιζόμενος σχετικώς με τήν άφαίρεση τόσο του συμβόλου του Σταυρού από κεντρικές παραστάσεις και χώρους στην ζωή μας όσο κυρίως σχετικώς με τήν απομάκρυνσή μας από τήν σωτηρία σταυροαναστάσιμη πορεία μας, γεγονός που άποτελεί αίτία τών πολλαπλών δεινών μας.

Ασημίνα Τσάμου

Η Πολιτεία του Σταυρού

Τήν Κυριακή 14 Σεπτεμβρίου στην ίδια αίθουσα, τήν ίδια ώρα ώμίλησε ό υπεύθυνος τών Έπαλξεων κ. Β. Τσούπρας, θεολόγος-κοινωνιολόγος, με θέμα: «Η Πολιτεία του Σταυρού». Ο κ. Τσούπρας άναφέρθηκε στην σημασία του Σταυρού ως κεντρικού σημείου άναφοράς στην ζωή ενός Χριστιανού, καθώς συμβολίζει τήν σταυροαναστάσιμη πορεία του, και τόνισε τήν διά του Σταυρού καθιέρωση τής καινής πολιτείας («και τό σόν φυλάττων διά του Σταυρού σου πολίτευμα»), που βιώνεται ειρηνικά, δίκαια και αγαπητικά από όλους όσους τό έπιθυμούν, σε αντίθεση με τὰ έν πολλοίς άχρηστα και άχρηστα πολιτεύματα του κόσμου.

«ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΘΑ ΦΕΡΕΤΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ»

Αυτό που γίνεται με τούς γονείς, μπορεί να γίνει και με τούς εκπαιδευτικούς. **Με τήν προσευχή και τήν αγιοσύνη μπορείτε να βοηθήσετε και τα παιδιά στο σχολείο.** Μπορεί να τα επισκιάσει η χάρις του Θεού και να γίνουν καλά. Μην προσπαθείτε με ανθρωπίνους τρόπους να διορθώσετε κακές καταστάσεις. Δεν έρχεται κανένα καλό αποτέλεσμα. **Μόνο με τήν προσευχή θα φέρετε αποτέλεσμα.** Να επικαλείσθε τη θεία Χάρις για όλους. Να πάει η θεία Χάρις μέσα στην ψυχή τους και να τούς αλλοιώσει. Αυτό θα πει Χριστιανός.

Εσείς οί εκπαιδευτικοί μυστικά, χωρίς να το καταλαβαίνετε, μεταδίδετε στα παιδιά τό άγχος και τα επηρεάζετε. **Με τήν πίστη φεύγει τό άγχος.** Τι λέμε; «Και πάσαν τήν ζωήν ήμών Χριστώ τώ Θεώ παραθήμεθα».

Ν' ανταποκρίνεσθε στην αγάπη των παιδιών με διάκριση. Έτσι, άμα σας αγαπήσουν, θα μπορέσετε να τα οδηγήσετε κοντά στον Χριστό. Θα

γίνετε εσείς τό μέσον. Η αγάπη σας να είναι αληθινή. Να μην τ' αγαπάτε ανθρώπινα, όπως κάνουν συνήθως οί γονείς: δεν τα βοηθάτε. **Αγάπη εν προσευχή, εν Χριστώ αγάπη.** Αυτή ωφελεί πραγματικά.

Κάθε παιδί που βλέπετε, να προσεύχεσθε γι' αυτό κι ο Θεός στέλνει τήν Χάρις Του και θα τόν ενώνει μαζί Του. Προτού μπείτε στην τάξη, και ειδικά σε δύσκολα τμήματα, να λέτε τήν ευχή: «**Κύριε Ιησού Χριστέ...**». Μπαίνοντας ν' αγκαλιάζετε με τό βλέμμα σας όλα τα παιδιά, να προσεύχεσθε και μετά να μιλάτε, προσφέροντας όλο σας τόν εαυτό. Κάνοντας αυτή τήν προσφορά εν Χριστώ, θα χαίρεσθε. Έτσι, θ' αγιάζεσθε κι εσείς και τα παιδιά. Θα ζείτε μέσα στην αγάπη του Χριστού και στην Εκκλησία, διότι θα γίνεσθε καλοί μέσα στην εργασία.

Γέροντος Πορφυρίου Κουσοκαλυβίτου, από τό βιβλίο «Βίος και Λόγος»

Αρωγές για τς Έπαλξεις

Στρούμπας Παντελής	12€	Ι. Ν. Αγ. Ιωάννου Δαμασκηνού	Κοργιανίτης Διονύσιος	7€
Ι. Μ. Φιλίππων Νεαπόλεως & Θάσου	50€	& Βαρβάρας	Αρχ. Σεραφείμ Κονίδης	7€
Ι. Μ. Νικοπόλεως & Πρεβέζης	10€	Παπανδρέου Κυριακή	Σκαρβέλη Ουρανία	20€
Νασόπουλος Νικόλαος	10€	Δερμελή Βασιλική	Αντωνίου Λάμπρος	30€
Όρθ. Χριστ. Αδελφότητα		Έλένη Ντανά		
«ΛΥΤΡΩΤΗΣ»	80€	Μ. Μ.		
Λουκίδης Δημήτριος	100€	Σκιαδά Εύανθια	Εύχαριστούμε τούς συνδρομητές	
Ι. Μ. Καισαριανής	40€	Ζαντιώτη Ηλέκτρα	και παρακαλούμε και τούς λοιπούς	
Αργυρόπουλος Γεώργιος	20€	Μιχαλάτου Ειρήνη	να συμβάλουν με κάθε δυνατό τρόπο,	
Ι. Μ. Εισοδίων - Αγ. Παντελεήμων	128.80€	Χριστοδουλάκη Έλένη	γιατί τό έργο άπαιτεί άγώνες	
		Κόκλας -Μπαζάς Διονύσιος	και θυσίες.	